

LEWIATAN

CZARNA LISTA BARIER

przemysłu wydobywczego

Warszawa, wrzesień 2014

LEWIATAN

CZARNA LISTA BARIER

przemysłu wydobywczego

Warszawa, wrzesień 2014

BARIERY ROZWOJU PRZEMYSŁU POSZUKIWAWCZEGO I WYDOBYWCZEGO W POLSCE

Przemysł wydobywczy w Polsce to sektor gospodarki, w którym na przeciągu ostatnich kilku lat odnotowano pogorszenie koniunktury. Można zaobserwować spadek zainteresowania naszym krajem inwestorów zagranicznych spowodowany głównie pogorszeniem warunków fiskalno-prawnych działalności przedsiębiorców tej branży. Warta podkreślenia w tym kontekście jest specyfika branży wydobywczej cechująca się, znaczną kapitałochłonnością, wieloletnim horyzontem czasowym i okresem zwrotu z inwestycji.

Stworzenie warunków dzięki którym przedsiębiorcy odważnie ulokują swoje pieniądze w polskie złoża surowców naturalnych, jest całkowicie spójne z polskim interesem narodowym. Wydobycie rodzimych bogactw naturalnych może odegrać kluczową rolę nie tylko na lokalnym rynku, stając się kołem zamachowym polskiej gospodarki - prowadząc do zmniejszenia bezrobocia, zwiększenia dochodów budżetowych i zapewniając samowystarczalność niektórym branżom przemysłu, ale także jako istotny element bezpieczeństwa surowcowego Europy. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że złoża surowców naturalnych, niezależnie od tego kto dokona ich odkrycia i kto będzie je eksploatował, pozostaną zawsze własnością Skarbu Państwa.

Jednakże na drodze do wykorzystania tego potencjału stoi brak jednoznacznej, proinwestycyjnej strategii polskich władz. W dyskursie publicznym dominują wprawdzie deklaracje poparcia, lecz ich zaprzeczeniem jest niespójne, niestabilne i wprowadzane w sposób opieszaty ustawodawstwo, jak również kreowanie klimatu podejrzliwości wobec podmiotów zagranicznych i nieuzasadnione (niepoparte argumentami merytorycznymi) preferencje dla polskich przedsiębiorstw.

Sytuacja ta rodzi szereg problemów (barier), które blokują rozwój poszukiwań geologicznych, w tym przemysłu wydobywczego w Polsce. Najważniejszymi z nich są: brak systemu zachęt inwestycyjnych łagodzących skutki wprowadzenia podatku od wydobycia niektórych kopalin, niekorzystne dla przedsiębiorców zapisy znowelizowanego prawa górniczego (restrykcyjne sankcje za błaha naruszenia harmonogramu robót, zbyt krótkie terminy uzyskania niezbędných zgód i opinii), biurokratyzowanie funkcjonowania urzędów i agend rządowych odpowiadających za nadzór nad procesem koncesyjnym i późniejszą fazą realizacji inwestycji.

PRAWO PODATKOWE

KWESTIE ZASADNICZE

1. Brak uwzględnienia specyfiki nowych inwestycji w sektorze wydobywania miedzi i srebra.

Przedsiębiorca decydujący się na inwestycję polegającą na budowie nowego zakładu górniczego staje przed wyzwaniem związanym z bardzo wysokimi kosztami wejścia. Koszty te wiążą się z koniecznością budowy i wyposażenia kopalni oraz brakiem przychodów w pierwszych fazach (poszukiwawczej i rozpoznawczej) inwestycji. Z uwagi na swoją kapitałochłonność projekty w sektorze wydobywczym charakteryzują się wieloletnim horyzontem czasowym i długim okresem zwrotu z inwestycji.

Podatek od wydobywania niektórych kopalini (w jego obecnej formie – pozbawiony ulg i zachęt inwestycyjnych) powoduje, że zdyskontowana efektywna stawka podatkowa dla nowego projektu wzrasta z 38,5 do 89% (przez cały okres inwestycji), okres zwrotu wydłuża się o 11 lat, a wewnętrzna stopa zwrotu (IRR) obniża z 15,9 do 12,8%. Niski poziom rentowności skutkuje tym, że nowe projekty wydobywcze w sektorze miedziowym w Polsce mogą nie zostać zrealizowane.

Ustawa z dn. 2 marca 2012 r. o podatku od wydobywania niektórych kopalini

Polski system fiskalny pozostanie atrakcyjny wyłącznie jeżeli zapewni zdyskontowaną efektywną stawkę podatku dla inwestycji realizowanych od podstaw na poziomie porównywalnym do stawek charakteryzujących projekty już funkcjonujące tj. poniżej 40%. Osiągnięcie tego celu będzie możliwe dzięki zastosowaniu systemu zachęt podatkowych, wśród których wymienić można:

1. Odroczenie lub obniżenie podatku od wydobywania kopalini dla nowych inwestycji na okres co najmniej 10 lat;
2. Ulga inwestycyjna (zależna od wysokości nakładów poniesionych w pierwszych latach) dla wszystkich lub niektórych kategorii wydatków tj. nakłady na prace rozpoznawcze, prace geofizyczne, nakłady środowiskowe itp. Ulgi tego typu zachęcają przedsiębiorcę do dokonywania wydatków korzystnych z punktu widzenia interesu publicznego;
3. Przyspieszona amortyzacja – reguły stosowane aktualnie w przemyśle wydobywczym są takie same, jak w przypadku pozostałych branż. Dla przedsiębiorców branży wydobywczej stosowane są specjalne stawki, które w kontekście wysokich nakładów w fazie przedprodukcyjnej i dochodach spodziewanych dopiero po kilku latach od uruchomienia projektu) są niekorzystne. Przykładem może tu być stawka 4,5% dla budowy wyrobiska górniczego, a jest to koszt stanowiący najistotniejszą część nakładów kapitałowych.

W tym kontekście rekomendowana stawka powinna wynosić co najmniej 20% rocznie dla wszystkich nakładów poniesionych w fazie przedprodukcyjnej.

4. Wydłużony okres rozliczania strat podatkowych. Istniejący obecnie mechanizm, czyli możliwość rozliczania co roku 50% straty, przez 5 lat, nie odzwierciedla realiów prowadzenia działalności w sektorze wydobywania miedzi, gdyż przeciętny czas realizacji projektu to 30 lat. Okres rozliczenia straty - aby realnie wspomóc przedsiębiorcę powinien być dopasowany do całkowitego cyklu życia projektu. W większości krajów górniczych strata może być rozliczana przez 20 lat, a nawet dłużej.

Przeprowadzone analizy wskazują, że jedynie zastosowanie wszystkich ww. zachęt jednocześnie może obniżyć zdyskontowaną stawkę podatku do pożądanego przedziału poniżej 40%.

KWESTIE SZCZEGÓŁOWE

2. Obowiązek podatkowy powstaje w dniu wyprodukowania koncentratu z wydobytego przez podatnika urobku rudy miedzi. Oznacza to, że podatek nie jest powiązany z momentem faktycznej sprzedaży ani też faktyczną ceną sprzedaży (zwłaszcza jeżeli jest to cena hedgingowa). Tym samym może zaistnieć konieczność zapłacenia podatku nawet w przypadku poniesienia straty przez przedsiębiorcę.

Art. 5 § 1 Ustawy z dn. 2 marca 2012 r. o podatku od wydobywania niektórych kopaliny

W przypadku sprzedaży urobku rudy miedzi do innych podmiotów obowiązek podatkowy powinien powstawać w dniu sprzedaży.

3. Obowiązek podatkowy powstaje od ilości wyprodukowanego koncentratu. Nie sprzyja to racjonalnej eksploatacji złoża, zwiększeniu skali odzyskiwania metali towarzyszących ani ochronie środowiska.

Art. 5 § 1 Ustawy z dn. 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin

Podatek powinien być liczony od ilości wydobytej rudy.

4. Ustalone kwoty nie biorą pod uwagę wzrostu kosztów produkcji będących głównie efektem wzrostu cen energii (10% rocznie). Zapis mówiący o podwyższeniu kwot o wskaźnik inflacji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok waloryzacji jest w tym kontekście niewystarczający.

Ma to znaczenie zwłaszcza w odniesieniu do sytuacji producentów krańcowych, których zyski jedynie nieznacznie przekraczają koszty.

Art. 9 w związku z Art. 7 Ustawy z dn. 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin

W odniesieniu do producentów krańcowych oraz zakładów schyłkowych zasadnym byłoby wprowadzenie ulg podatkowych lub też całkowite odstąpienie od ściągania podatku.

PRAWO BRANŻOWE

<p>5. Podejmowanie działalności polegającej na poszukiwaniu i rozpoznawaniu kopalin jest dozwolone jedynie wówczas, jeżeli nie narusza ona przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Naruszenie przez projektowane roboty geologiczne przeznaczenia nieruchomości określonego w MPZP lub SUKiZ może skutkować negatywną opinią gminy i wydaniem przez organ administracji geologicznej decyzji odmawiającej zatwierdzenia projektu robót geologicznych.</p>	<p>Art. 7 ust. 1 ustawy z dn. 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze</p>	<p>Jednoznaczne wyłączenie działalności polegającej na poszukiwaniu i rozpoznawaniu kopalin z przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym.</p>
<p>6. Brak jest jasnego określenia sposobu obliczania i uiszczania wynagrodzenia za użytkowanie górnicze, co ogranicza przewidywalność oceny ekonomicznej przedsięwzięcia.</p>	<p>Art. 13 ustawy z dn. 9 czerwca 2011 r. oraz projektu nowelizacji z dn. 10 czerwca 2014 r.</p>	<p>Wprowadzenie delegacji do wydania przez Ministra Środowiska rozporządzenia określającego sposób obliczania i uiszczania wynagrodzenia. Rozporządzenie określałoby sposób wyliczenia stawki za użytkowanie górnicze w zależności od etapu prac (poszukiwanie, wydobywanie) oraz stosowanie stawek podwyższonych (np. przy przedłużaniu koncesji poszukiwawczej)</p>

7. Roszczenie ustanowienia użytkowania górniczego na rzecz przedsiębiorcy, który rozpoznał złoża kopaliny (z wyłączeniem złoża węglowodorów) i udokumentował je w stopniu umożliwiającym sporządzenie projektu zagospodarowania złoża oraz uzyskał zatwierdzenie dokumentacji geologicznej wygasa z upływem 3 lat (wg Ustawy z 9 czerwca 2011 r. - 5 lat). Jest to okres zbyt krótki na uzyskanie wszelkich decyzji i zebranie dokumentacji niezbędnej do skutecznego wystąpienia o koncesję eksploatacyjną .

Art. 15 ust. 3 ustawy z dn. 10 czerwca 2014 r.
Prawo geologiczne i górniczne

Przywrócenie prawa pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego w długości 5 lat.

8. Organ koncesyjny wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie cofnięcia koncesji m.in. gdy przedsiębiorca wykonuje roboty geologiczne z naruszeniem harmonogramu określonego w projekcie robót geologicznych. Przepis ten jest zbyt restrykcyjny, nie bierze bowiem pod uwagę faktu, że realizacja poszczególnych prac uzależniona jest od wielu czynników niezależnych od przedsiębiorcy (np. uzyskanie szeregu decyzji administracyjnych, tytułów prawnych do nieruchomości itd.)

Art. 37 ust. 1 ustawy z dn. 10 czerwca 2014 r.
Prawo geologiczne i górniczne

Wystarczającym byłby przepis wskazujący, że w przypadku naruszenia wymagań ustawy, w szczególności odnośnie ochrony środowiska lub racjonalnej gospodarki złożem, jak również w sytuacji nie wypełniania warunków określonych w koncesji organ koncesyjny wzywa do usunięcia naruszeń i dopiero w przypadku nie wykonania tego postanowienia może cofnąć koncesję.

**BARIERA
- OPIS PROBLEMU****PRZYCZYNA PRAWNA
LUB FAKTYCZNA****REKOMENDACJA
- CO NALEŻY ZROBIĆ**

9. Koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów udziela się pod warunkiem ustanowienia zabezpieczenia z tytułu niewykonania lub niewłaściwego wykonania warunków określonych w koncesji. Skutkuje to nałożeniem dodatkowych obciążeń na przedsiębiorcę, w sytuacji gdy sama działalność i tak jest obciążona wysokim ryzykiem finansowym i kosztami. Dodatkowo, przedsiębiorca przed udzieleniem koncesji przechodzi postępowanie kwalifikacyjne, podczas którego analizowane są jego możliwości finansowe pod kątem rękojmi wykonania działalności zapisanej w koncesji. Przepis ten może powodować utratę zabezpieczenia (a więc nadmiernymi stratami) w sytuacji, gdy założone w koncesji prace zostaną zawieszona na skutek negatywnych wyników osiągniętych we wstępnej fazie poszukiwań.

Art. 49x ustawy z dn. 10 czerwca 2014 r. Prawo geologiczne i górnicze

Odejście od obowiązku ustanawiania zabezpieczenia.

10. Organ koncesyjny może przedłużyć czas trwania poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów o 2 lata ale tylko raz. Takie sztywne ograniczenie czasowe przedłużenia nie jest niczym uzasadnione. Działalność rozpoznawcza jest bowiem warunkowana wieloma czynnikami pozostającymi poza kontrolą przedsiębiorcy, zatem dotrzymanie terminów może być niewykonalne pomimo dołożenia najwyższej staranności.

Art. 49y ust. 2 ustawy z dn. 10 czerwca 2014 r. Prawo geologiczne i górnicze

Należy uelastyczyć podejście do przedłużenia czasu trwania koncesji poprzez umożliwienie wielokrotnego jej wydłużenia (oczywiście tylko w przypadkach uzasadnionych szczególnymi warunkami geologicznymi, których wpływu na harmonogram prac nie można było przewidzieć).

Tego rodzaju ograniczenie może zniechęcać inwestorów do podejmowania ryzyka w obawie konieczności zakończenia działalności na przedwczesnym etapie.

11. Organ koncesyjny może przedłużyć czas trwania fazy wydobywania węglowodorów na okres niezbędny do zakończenia wydobywania ale nie dłuższy niż 5 lat. Jeżeli okres ten okaże się być niewystarczającym można wydłużyć go o kolejne okresy nie dłuższe niż 5 lat. Sztuczne narzucenie długości okresów wydłużenia koncesji jest niezasadne, gdyż sztucznie wymusza planowanie wydobycia zgodnie z 5-letnim harmonogramem. Skutkuje także koniecznością ciągłego występowania o zmiany decyzji środowiskowych, planu ruchu ZG i innych niezbędnych pozwoleń co zwiększa biurokrację i koszty działalności.

Art. 49y ust. 5-8 ustawy z dn. 10 czerwca 2014 r. Prawo geologiczne i górnicze

Czas trwania fazy wydobywania powinien być przedłużany na okres niezbędny do zakończenia wydobywania węglowodorów ze złoża.

12. Do wygaśnięcia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża wystarczy m.in. zrzeczenie się koncesji przez operatora (w przypadku, gdy została ona udzielona na rzecz stron umowy o współpracy).

Art. 49zf ust. 1 ustawy z dn. 10 czerwca 2014 r. Prawo geologiczne i górnicze

Do wygaśnięcia koncesji powinna być wymaga zgoda wszystkich stron umowy o współpracy.

BARIERA - OPIS PROBLEMU	PRZYCZYNA PRAWNA LUB FAKTYCZNA	REKOMENDACJA - CO NALEŻY ZROBIĆ
<p>13. Zmiany projektu robót dokonuje się przez sporządzenie dodatku, który zatwierdzany jest w drodze decyzji organu koncesyjnego. Zgodnie z zapisami ustawy jedynie w przypadku istotnych zmian projektu robót konieczna jest zmiana koncesji. Często jednak nawet w sytuacji, gdy zgłaszane zmiany nie mają charakteru strategicznego organ koncesyjny przeprowadza pełną procedurę zmiany koncesji wymagającą m.in. uzyskania opinii władz samorządowych.</p> <p>Stosowanie tak żmudnej procedury stanowi zbędną mitręgę biurokratyczną zarówno dla Ministerstwa, jak też przedsiębiorcy oraz znacząco wydłuża proces realizacji przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznaniu złoża surowców mineralnych.</p>	<p>Art. 80a ustawy z dn. 10 czerwca 2014 r. Prawo geologiczne i górnicze</p>	<p>Z procedury zmiany koncesji należy jednoznacznie wyłączyć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. zmianę głębokości otworu, o ile mieści się ona w granicach przestrzeni określonej w umowie na użytkowanie górnicze; 2. nieznaczące zmiany lokalizacji otworów, o ile przedsiębiorca przedłoży wraz z nimi umowę dzierżawy nowej działki należącej do tego samego właściciela, sama działka nie podlega ochronie prawnej, a proponowana zmiana nie będzie mieć negatywnego wpływu na realizację celu geologicznego badania. <p>W powyższych wypadkach brak uwag (w terminie określonym przez KPA) ze strony organu koncesyjnego do przedłożonej informacji o zmianie projektu robót skutkować powinno uznaniem zmiany za zaakceptowaną.</p>
<p>14. Obowiązek bieżącego dokumentowania prac i ich wyników oraz ich przekazywania do państwowej służby geologicznej. Zapisane w ustawie terminy dla danych i próbek (odpowiednio 14 i 60 dni) są niemożliwe do zrealizowania.</p>	<p>Art. 82, ust. 4, pkt 1-2 ustawy z dn. 10 czerwca 2014 r. Prawo geologiczne i górnicze</p>	<p>Celem umożliwienia przedsiębiorcy wywiązania się z ustawowego terminu powinien on w każdym przypadku zostać wydłużony do 6 miesięcy.</p>
<p>15. Wyłączne prawo korzystania z informacji geologicznej przysługuje podmiotowi, który tę informację geologiczną wytworzył w okresie 3 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną. Długość okresu została skrócona z 5 lat (w stosunku do Ustawy z dn. 9 czerwca 2011 r.), co w oczywisty sposób jest niekorzystne dla przedsiębiorców, którzy ponieśli koszty pozyskania informacji.</p>	<p>Art. 99 ust. 3 oraz 4a ustawy z dn. 10 czerwca 2014 r. Prawo geologiczne i górnicze</p>	<p>Przywrócenie 5-letniego okresu wyłączności od momentu zatwierdzenia dokumentacji oraz rozciągnięcie go na czas obowiązywania koncesji poszukiwawczej i/lub rozpoznawczej.</p>

Zapis mówiący, iż prawo wyłączności do korzystania z informacji przysługuje dopiero po udokumentowaniu złoża powoduje również, że w czasie trwania prac poszukiwawczych i rozpoznawczych dostęp do niej mają również podmioty konkurencyjne.

PRAKTYKA ADMINISTRACYJNA

16. Zgodnie z Art. 24, ust. 1, pkt 5 Ustawy Prawo geologiczne i górnicze przedsiębiorca ma obowiązek dołączyć do wniosku koncesyjnego wykaz obszarów objętych formami ochrony przyrody znajdujących się na terenie planowanej koncesji. Ze względu na brak centralnego rejestru form ochrony przyrody będącego w dyspozycji Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (powstanie takiego rejestru jest planowane na koniec 2015 r.) przedsiębiorca zmuszony jest uzyskiwać ww. informacje w urzędach gmin, co znacząco spowalnia procedurę przygotowania wniosku.

Brak centralnego rejestru form ochrony przyrody

Stworzenie i bieżące aktualizowanie przez GDOŚ centralnego rejestru form ochrony przyrody, z którego przedsiębiorcy mogliby korzystać online.

17. Wymagania co do szczegółowości Planów Ruchu ZG prowadzą niekiedy do sytuacji, w której może nie zostać zrealizowany cel geologiczny. Stosowanie w praktyce nazbyt sztywnych i literalnie interpretowanych przez Urzędy Górnicze postanowień Planu Ruchu powoduje, że niewielkie odstępstwa (np. przekroczenie nacisku na świder o 5 %) mogą prowadzić do zastosowania względem przedsiębiorcy sankcji. Zmiany w trakcie prac polegające np. na zmianie parametrów płuczki, częstotliwości pobierania prób, konieczności dodatkowego rurowania są zjawiskami częstymi i podyktowane są potrzebą aktualnie prowadzonych prac. Wszystkie one wymagają jednak uprzedniej zmiany Planu Ruchu z zachowaniem całej procedury z tym związanej. Pozbawia to przedsiębiorcę swobody działania i możliwości natychmiastowej reakcji na problemy wiertnicze, powodując przestój urzędnika.

Zbyt sztywne i szczegółowe stosowanie Planu Ruchu ZG

Zapewnienie możliwości niewielkich odstępstw od postanowień Planu Ruchu (pod warunkiem, że nie pociągają one za sobą negatywnych konsekwencji z punktu widzenia zasad racjonalnej gospodarki złożem) oraz zwiększenie zakresu uprawnień kierowników robót we wskazanym powyżej zakresie.

18. Ustawa Prawo geologiczne i górnicze (Art. 109) dopuszcza wprowadzanie zmian do Planu Ruchu ZG (w sytuacjach, gdy zmiany te nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, pożarowego, osób przebywających w zakładzie górniczym, gospodarki złożem, ochrony środowiska) w trybie uproszczonym, poprzez składanie dodatków, które Okręgowy Urząd Górniczy przyjmuje do wiadomości. Jednak w praktyce działania OUG tryb ten nie jest ogóle stosowany, a przedsiębiorca każdorazowo musi czekać na zatwierdzenie dodatku przez OUG.

Rzadkie stosowanie przez Okręgowy Urząd Górniczy trybu uproszczonego przy wnoszeniu zmian w Planie Ruchu ZG w formie dodatku do planu.

Częstsze stosowanie trybu uproszczonego przez OUG.

19. Urząd nadzoru górniczego właściwy dla miejsca wykonywania robót ma 30 dni na zatwierdzenie Planu Ruchu ZG przedłożonego przez przedsiębiorcę. Praktyką urzędu jest jednak wydłużanie ww. okresu o 14-dniowy okres w którym opinię do przedłożonego przez przedsiębiorcę Planu Ruchu ZG wyraża właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta).

Interpretacja przepisów skutkująca wydłużeniem postępowania administracyjnego.

Respektowanie 30-dniowego terminu zatwierdzenia Planu Ruchu ZG (od momentu jego złożenia przez przedsiębiorcę)

20. Dotychczas roboty geologiczne nie podlegały Ustawie Prawo budowlane. Aktualna kwalifikacja dokonana przez WUG - zgodnie z zapisem Art. 29, ust. 1, pkt 12 oraz w Art. 30 ust. 1 - wymaga od przedsiębiorcy zgłoszenia prac we właściwym organie administracji architektoniczno-budowlanej (u starosty lub wojewody), co stanowi dodatkową uciążliwość biurokratyczną. Art. 29 ust. 1, pkt 12 Ustawy Prawo budowlane stwierdza jednocześnie, że aby budowa tymczasowych obiektów budowlanych nie wymagała pozwolenia na budowę musi zostać wykonana ich rozbiórka nie później niż przed upływem 120 dni od daty rozpoczęcia budowy. Tym samym w przypadku robót geologicznych zaplanowanych na dłuższy okres (lub wydłużających się np. z powodu awarii sprzętu) przedsiębiorca musiałby poddać się procedurze uzyskania pozwolenia na budowę.

Interpretacja dokonana przez WUG, na podstawie której prace budowlane określone w Planie Ruchu ZG, w tym prace przygotowawcze (plantowanie terenu, budowa drogi dojazdowej itp.) podlegają Ustawie Prawo budowlane (Art. 29, ust. 1, pkt 12).

Powrót do starej interpretacji nie kwalifikującej robót geologicznych jako podlegających Ustawie Prawo budowlane.

LEWIATAN

Konfederacja Lewiatan powstała w styczniu 1999 r. Skupia dziś 33 branżowe i 25 regionalnych związków pracodawców oraz 22 członków indywidualnych. W sumie reprezentujemy 3900 firm, zatrudniających 835 tys. pracowników.

Nasz główny cel to konkurencyjność polskiej gospodarki i sukces polskich przedsiębiorstw.

Najważniejsze postulaty Konfederacji Lewiatan to:

- Niższe i prostsze podatki
- Niższe koszty pracy
- Liberalizacja prawa pracy
- Ograniczenie biurokracji
- Lepsze prawo gospodarcze
- Przyjazny klimat dla przedsiębiorczości
- Tańsze i sprawniejsze państwo
- Rozwój dialogu społecznego

Konfederacja Lewiatan skutecznie wykorzystuje uprawnienia, jakie przysługują organizacjom pracodawców w Polsce. Od początku istnienia członkowie i eksperci Konfederacji Lewiatan zaopiniowali ponad 3000 projektów ustaw i rozporządzeń z różnych sfer prawa gospodarczego, podatkowego, finansowego, stosunków pracy, ubezpieczeń, prawa branżowego, zabiegając o uwzględnienie postulatów przedsiębiorców na wszystkich etapach procesu legislacyjnego.

Konfederacja Lewiatan jako członek Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych opiniuje tak ważne regulacje gospodarcze, jak budżet, prawo pracy, prawo gospodarcze, a także zgłasza pod obrady Komisji najważniejsze dla jej członków sprawy.

Jesteśmy jedyną polską organizacją pracodawców należącą do BUSINESSEUROPE, największego reprezentanta europejskiego biznesu. Członkinią Rady Prezydentów tej organizacji jest Henryka Bochniarz, prezydent Konfederacji Lewiatan. Utrzymujemy też własne biuro przedstawicielskie w Brukseli. Dzięki temu mamy znaczący wpływ na ustawodawstwo unijne.

Konfederacja Lewiatan

ul. Zbyszka Cybulskiego 3

00-727 Warszawa

tel.: +48 (22) 55 99 900

fax: +48 (22) 55 99 910

lewiatan@konfederacjalewiatan.pl

www.konfederacjalewiatan.pl

Publikacja bezpłatna

www.konfederacjalewiatan.pl

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

LEWIATAN

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Publikacja współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.